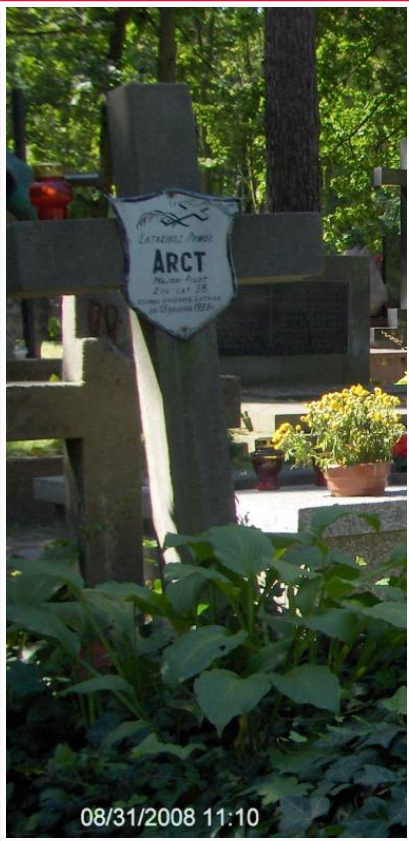

Lotariusz Paweł Arct

Rank	mjr pil./I Dyon Bomb. 1 PL/
Date of birth	1900-07-18
Date of death	1938-12-13
Cemetery	Warszawa, Powązkowska - Powązki Cmentarz Wojskowy Wsp. 52.261101, 20.955359
Grave	A-10; 1; 3
Photo of grave	 <p>08/31/2008 11:10</p>
Country	Polska

Period

Dwudziestolecie międzywojenne

Source

"Pamięci poległych lotników 1933-1938" A. Popiel

"Wypadki śmiertelne..." A. Popiel

Zdjęcie: Eligiusz Wysocki

biblioteka.wsosp.pl/index.php/pl/aktualnosci/267-ludzie-lotnictwa/a-pozycje/666-arct-lotariusz

Lotariusz Arct urodził się w Jarosławiu 14 lipca 1900 r. Gdy wybuchła I wojna światowa był uczniem gimnazjum w Przemyślu. Edukował się również w wyższej szkole realnej na Morawach. Tę ukończył w 1917 r. Dalszą naukę kontynuował w akademii wojskowej w Wiener - Neustadt.

W 1918 r. przebywał w Polsce. W listopadzie tego samego roku brał udział w rozbrajaniu Niemców na ulicach stolicy. W 1918 r. po odzyskaniu niepodległości przez Polskę wstąpił do Szkoły Podchorążych. Rok później został przydzielony do piechoty. Razem z 7 Pułkiem Piechoty Legionów wyruszył na front. W czasie jednej z potyczek zostaje ranny. Trafia do szpitala a następnie do batalionu zapasowego. W wieku 21 lat rozpoczyna swoją przygodę z lotnictwem. Zostaje przeniesiony do Oficerskiej Szkoły Aeronautycznej w Toruniu. Spotkanie z nią kończy w 1922 r. Żegna miasto Kopernika przydzielony do IV Batalionu Balonowego w Krakowie. Dwa lata później rozpoczyna naukę w Szkole Pilotów w mieście nad Brdą. To właśnie w Bydgoszczy uzyskuje dyplom pilota.

Lotariusz Arct jako początkowo pełni służbę w 2 pułku Lotniczym. Z tego stacjonującego w cieniu Wawelu w 1927 r. zostaje skierowany do Dębina. Następnie wraca do miasta pierników. Przydzielony do 4 Pułku Lotniczego zostaje oficerem taktycznym dowódcy eskadry myśliwskiej, eskadry treningowej aby ostatecznie pełnić obowiązki dowódcy III Dywizjonu. W 1930 r. przechodzi lotniczy staż u południowych sąsiadów Polski. Pogłębia swoją lotniczą wiedzę w Grudziądzu na kursie wyższego pilotażu. Mając zdobytą wiedzę w Lotniczej szkole Strzelania i Bombardowania zostaje przeniesiony do Warszawy., W stolicy trafia do 1 Pułku Lotniczego. Tu obejmuje stanowisko dowódcy eskadry bombowej.

Trzy lata przed wybuchem II wojny światowej otrzymuje nominację do stopnia kapitana. W 1937 r. obejmuje dowodzenie II Dywizjonu Bombowego. Po awansie w stopniu majora rok później zostaje dowódcą I Dywizjonu.

W czasie swojej pracy dowódczej nie może narzekać na brak zajęć. Jego Dywizjon przeobraża się na samoloty PZL-37 "Łoś". 13 grudnia 1938 r. siada za sterami bombowca do ćwiczebnego lotu. Jest to jego ostatni lot bojowy. Gnie śmiercią lotnika.

Opracowanie: **Konrad Rydołowski**